

A.A. FAIR

KOKENUT
KAIKEN TIETÄÄ

Bertha Coolin ja Donald Lamin etsivätoimistoon saapui nolo ja kauhistunut asiakas, Carleton Allen, jolla tuntui olevan kaikkea: rahaa, vaimo, pelottava appiukko ja huolia. Carleton Allen oli ollut harhateillä: hän oli tavannut hemaisevan vaaleaverikön ja viettänyt tämän kanssa viikonlopun motellissa. Ja eräs mies oli samana yönä murhattu samassa motellissa. Nyt poliisi tutki asiaa, Carletonin selkkailu tulisi väistämättömästi ilmi, häntä uhkasi tuho, hän tarvitsi apua. Bertha haistoi rahan hajun, ja Donald pantiin asialle. Ennen pitkää Donald huomasi nielaissensa koukun, joka veti häntä yhä lähemmäksi kersantti Sellersin raivokasta hahmoa. Tarvittiin Donaldin koko nokkeluus, ennen kuin Bertha pääsi laskemaan kahisevia dollareita. A. A. Fairin verraton yksityisetsiväpari on tässä romaanissa jälleen loistovedossa.

OTAVA I

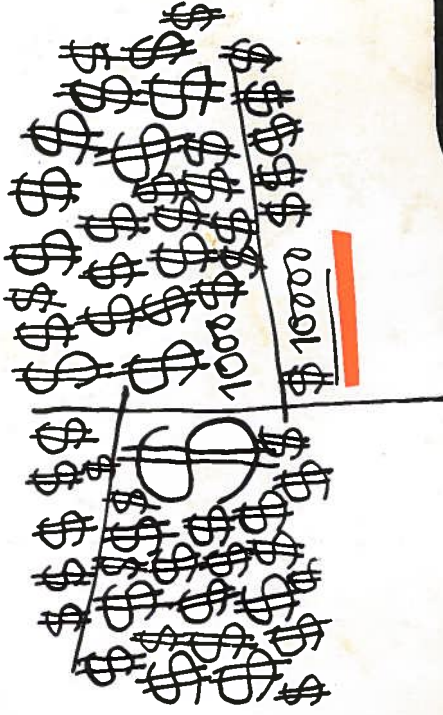
JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON KIRJASTO

150 135 6233

A.A. FAIR

KOKENUT KAIKEN TIETÄÄ

OTAVA

A • A • FAIR • KOKENUT KAIKEN TIETÄÄ

yymmärrä? Poliisi ei tosissaan odotakaan, että kukaan olisi nähnyt, se on vain ele johon he turvautuvat kuulutellesaan jokaista joka oli silloin motellissa. En voi sallia heidän löytävän minua.

- Kuka te olette?
- Olen Carleton Allen.
- Millä alalla toimitte?
- Väitän kiinteistökauppoja.
- Menkää poliisin puheille, minä sanoin. — Tarjou-
tukaa kertomaan heille tarinanne kaikessa hiljaisuudessa.
- Antakaa heidän kuulustella teitä ja antakaa heidän kuu-
lustella Sharonia ja siinä koko juttu. Eivät poliisit pal-
jasta salaisuuttanne. He metsästävät tietoja, ei muuta.

Allen pudisti kiihkeästi päätään ja virkkoi:

- Tilanne on pulmallinen. Olen tarjonnut tuhat dolla-
ria, herra Lam. Korotan summan tuhanneksi viideksi-
sadaksi.

Bertha istui suorana kuin kynttilä; hänen ahneet sil-
mänsä kiilsivät.

- Mistä kenkä oikein puristaa? minä kysyin. — Mik-
sette voi mennä kertomaan poliisille aivan rehellisesti
koko tarinaa?

- Vaimoni vuoksi, hän sanoi.
- Miten niin?
- Vaimoni on Dawn Getchell.
- Dawn Getchell, minä sanoin. — En muista ...
- Hyvä luoja! Bertha sanoi. — Tarkoitatteko että hän
on Marvin Getchellin tytär?

- Kyllä, Allen vastasi.
- Getchell voi kaikkin miljoonineen järjestää sinulle
yhtä ja toista, Bertha sanoi. — Hän voisi ...
- Hän voisi katkaista kaulani, Allen keskeytti. — Hän
ei pidä minusta eikä ole koskaan pitänyt ja — tämä rik-
koisi avioliittomme ... Voi, miksi saatan aina itseni
tällaiseen liemeen? Tämä on kirotuinta mitä koskaan
olen tehnyt. Olen ollut ennenkin pulassa, mutta tämä on
jo kaiken huippu. Tämä merkitsee lopputiliä.

Pudistin päätäni ja sanoin Berthalle: — Emme voi
sekaantua siihen.

— Kuules nyt, Bertha sanoi, — sinä olet älykäs, Do-
nald. Voit aina keksiä keinoon miten selvittää asiat, jos
vain tahdot kyllin lujasti.

— Tätä juttua en halua hoitaa, minä sanoin.
Bertha mulkoili minua.

Aioin poistua.

Carleton Allen sanoi: — Ei, ei, odottakaa! Täytyy olla
jokin keino ...

— Miksi pyysitte meitä hoitamaan tätä asiaa, Allen?
— Te olette ainoa, jonka kanssa Sharon haluaa olla
yhteistyössä, hän virkkoi.

— Tunteeko Sharon minut? minä kysyin.

— Teidät näytettiin hänelle.

— Milloin?

— Kun te olitte cocktailbaarissa.

— Sharon on siis emäntänä »Cock and Thistle»-baa-
rissa?

— Kyllä.

— Emme sittenkään voi tehdä sitä, minä sanoin.

— Miksette lähde kävelyille, Allen? Bertha sanoi. —
Menkää tuohon odotushuoneeseen viideksi minuutiksi ja
antakaa minun keskustella asiasta Donaldin kanssa.

— Ei siitä ole mitään hyötyä, Bertha, minä sanoin. —
Minä ...

Allen ponnahti ketterästi seisomaan. — Palaan viiden
minuutin kuluttua, hän sanoi ja sulki oven.

Bertha katsoi minua murhaavasti. — Tuhatviisisataa
dollaria yhden yön työstä, ja sinä heität sen ulos ikku-
nasta, hän sanoi. — Ja lisäksi lyön vaikka vetoa, että
tyttö on oikea makupala ja ...

— Kuule, Bertha, minä sanoin, — tämä on tulikuuma
murhajuttu. Meitä käytetään vain välikappaleena hou-
kuttelemaan poliisit pois oikeilta jäljiltä. Sitäpaitsi olem-
me sen jälkeen täydellisesti tämän Sharon Barkerin ar-
moilla. Hän voi kieliiä poliisille koska vain haluaa ja

meiltä viedään toimilupa. Haluatko elää siinä tietoisuudessa että koska vain joku cocktailbaarin emäntä päättää puhaltaa pilliin, sinut voidaan panna viralta.

Bertha räpyytteli silmiään ajatellen sitä mahdollisuutta.

— Miksi noin vanhoillinen? hän kysyi. — Olet usein sanonut minulle, että haluat yrittää mitä tahansa kerran. Mikset yrittäisi tätä?

Minä pudistin päätäni. — Carleton Allen, minä sanoin — saattaa olla Dawn Getchellin aviomies, mutta se kaveri on roisto. Mikä vielä tärkeämpää, hän ei kertonut meille jutun koko taustaa — vain riittävästi puujatakseen meitä.

Bertha huokasi, tarttui puhelimeen ja sanoi vastaanottajaneitoselle: — Sanokaa sille Allen-nimiselle hepulle joka odottaa siellä, että hän tulisi tänne takaisin.

Allen potkaisi oven auki heti kun hän oli saanut sanan ja loi odottavan katseen Bertha Cooliin. Nähtyään Berthan ilmeen hän kääntyi minuun päin alkaen jälleen sääliä itseään.

Hän sulki oven, heittäytyi tuoliin ja virkkoi:

— Voin nähdä vastauksen teidän kasvoistanne. Mikset te anna minulle mahdollisuutta?

— Koska emme voi sallia, että poliisia huijataan niin rumasti.

— Kuulkaa, Lam, hän sanoi, — tämä on hyvin vakava asia. Ihmiset eivät tiedä sitä, mutta vaimollani ei ole pitkästi elinaikaa jäljellä. Minulla on mahdollisuus perää kaksikymmentä miljoonaa dollaria. Jos autatte minua tässä, Lam, pidän huolen siitä, että teidän toimistonne saa kalkkein parhaiten palkkattuja juttuja.

Berthan tuoli natisi kun hän siirteli painoaan ja katsoi minuun.

— Sanon teille mitä teen, Allen, minä sanoin. — Minä mietin teidän tarjoustanne. Jos suostun, hoidan jutun omalla tavallani enkä niin kuin te sanotte. Siispä puhutaan asiat suoriksi heti alusta alkaen. Mikäli olen ymmärtänyt oikein, te haluatte vain sitä etteivät poliisit aja teitä takaa Carleton Blewettina, eikö totta?

— Aivan niin. Haluan poliisien uskovan, että he ovat jo kuulustelleet Carleton Blewettia ja tämän vaimoa ja pyyhkineet heidät pois kirjoistaan.

— Ja jos voin tehdä sen — tapahtuipa se sitten miten tahansa — asia on selvä teidän puolestanne?

— Voi Lam! hän huudahti hypähtäen seisomaan. — Olette pelastanut henkeni! Ette voi aavistaakaan mitä tämä minulle merkitsee! Se antaa minulle uutta voimaa.

— Oletteko puhunut asiasta Sharon Barkerin kanssa? minä kysyin.

— Olen kyllä.

— Soittakaa hänelle, minä sanoin. — Haluan puhua hänen kanssaan.

Hän kaivoi taskustaan pienen mustakantisen kirjan. Bertha pyöräytti numerolevystä kaupunkilinjan, ja Allenin lyhyet, hyvin hoidetut sormet liikeyivät numero-rei'issä.

Hetken kuluttua hän sanoi: — Hei, Sharon! Arvaa kuka täällä ... oikein. Kuule, olen nyt niiden etsivien toimistossa, ja Donald Lam haluaa puhua sinun kanssasi.

Hän ojensi minulle kuulokkeen ja minä sanoin: — Hei, Sharon!

Hänen äänensä oli viileä mutta viettelevä. — Hei, Donald!

— Oletteko selvillä juonesta johon minua yritetään houkutella?

— Kyllä.

— Oletteko halukas toteuttamaan tuon suunnitelman?

— Teidän kanssanne — kyllä. En aio suostua siihen kenen miehen kanssa tahansa, mutta haluan ryhtyä puuhaan teidän kanssanne.

— Miksi minun kanssani?

— Näin teidät noin viikko sitten. Olitte minun baarissani cocktaililla erään nuoren naisen kanssa.

— Tiesittekö kuka minä olin?

— Joku kertoi minulle, että te olitte etsivä Donald Lam.